

in župnika pregovorim. Natančneje se še pomenimo, ako ostaneš pri tem.“

„Kajpada, samo prosim te, molči, da so sedje ne zvedó najinih nakan, da se kako

ne pokvari stvar. Saj veš, da je nevoščljivcev veliko. Ustavi! Tu je roka!“

Štempihar se je vrnil zadovoljen, ker so se njegovi načrti jeli uresničevati. (Dalje.)

Nekdaj in sedaj.

Nekdaj — v nedavnih časih je bilo —
Ko so živeli
Pevci veseli, kateri premilo
Pesmi so peli.

Radi poslušali stari in mladi
Pevske so brate,
Ko so veseli v zorni pomladi
Došli jim v svate.

Radi odpirali vrata jim grajska
So velikaši —
Da zvenela pesem je rajska
Tudi pri čaši.

Viteške zборе in veselice
Pesem je mila — —
Svate in goste — brhke družice —
Vselej spremila.

Pač se dandanes skrivaj oglašá
Pevce med svetom;
Pa prepogosto se oponaša
Našim poetom:

„Molčíte rajši — danes naváda
Ta je prestára, — —
Svet se spreminja, mnogo propáda;
Pevca — kdo mára?“ —

Posavska.

Gospodov dan ...

Gospodov dan

Oznanja s stolpa zvon glasan. —
Ko mlade zore žarno lice
Smehlja brez lahne se meglice,
In ko danica nad gorami
Ugaša v bledosvetlem plámi,
Narava vzbujá se in vstaja —
In dražesten jo dih napaja.
Čuj — ptičev zbor se oglási
In log zeleni — oživí.
O, ptičji spev, ta spev glasán
Proslavlja pač Gospodov dan!

In po drevesih — po grmičju,
In po peresih, — po cvetličju
Metulji drobni letajo,

In v cvetje se zapletajo;
Bučelic roj vmes poletava,
Da cvet vrši, zelena trava.
In to vršenje jutra dih,
Narave to pozdrav je tih — —
Vse stvarstvo Bogu se poklanja,
Ko dan Gospodov zvon oznanja.

In preko polja in vasí
Kakó ljubó se zvon glási!
V daljavo čez doline, griče
Gospodov dan oznanja, kliče:
„Lej, vsa narava ga praznuje,
In slednja stvar se ga raduje;
Praznuj slovesno, o zemlján,
Praznuj i ti Gospodov dán!“

Posavska.